

חדש!!!!

קו "מי באר" - שע"י "קול הלשון"

0733718245

שלוחה 1 - שיעורים בדרך היומי כהלכה - משנה ברורה לפי סדר 'דרשו'. (השיעור מתעדכן בערך בשעה 20:00).
שלוחה 2 - מסר קצר על פרשת השבוע. (שבועי)
שלוחה 3 - ניגוני קודש, המביאים לאהבת ויראת ה'.
כל ההתחלות קשות, יתכנו שיבושים מסויימים עד ללמידת המערכת.

גליון נ"ד

פרשת פקודי
תשפ"ב

"כַּאֲשֶׁר צָנְהָה ה' - ב' יסודות חיים"

מ"ה למעשה התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה דרשו אסן מירון
נ' דרשו אסן קרלין, וכל מתי ישראל

אבל לפעמים כן צריך להשתמש בכוח הדיבור לתוכחה ואף

לגערות בתחום החינוך!

גם כשאבא גוער בבנו, זה צריך להיות בנוסח "אני יודע שבסוף יהיה לנו ממך הרבה נחת - אבל מה קורה בינתיים?" ושוב, לא לומר זאת מן השפה ולחוך, אלא באמת לבנות בנפשנו פנימה את האמון בילד.

סיפר לי בחור בדמעות-שליש שאביו היה מוכיח אותו בנוסח הנ"ל - "המשפט הזה של אבא שלי הציל אותי כי ידעתי שתמיד אני אצא מזה!"

על הפסוק "אל תוכח לץ כן ישנאך הוכח לחכם ויהאבך" (משלי ט, ח) אומר החיד"א שכאשר אתה מוכיח אדם לא תאמר לו 'לץ', כי זה יגרום שהוא ישנאך, אלא 'הוכח לחכם', תאמר לו 'חכם', ואז 'ויהאבך' ויקבל תוכחתך!

המשנה ברורה מביא בהלכות שבת, בשם הש"ה, לומר על הדברים שקונים "לכבוד שבת קודש" משום "שהדיבור פועל הרבה בקדושה". ואנו נאמר: אתה רוצה לפעול הרבה בקדושה על הילדים? תוכל לעשות זאת בכוח הדיבור! זה לא "במקרה" אלא כתוצאה מכך שהכוח העליון ביותר באדם הוא כוח הדיבור. הדיבור חודר לנפש ברבדים הכי עמוקים!

מעשה שהיה ממחיש עד כמה ניתן להעצים את הזולת בעזרת "מילים":

במשפחה מסוימת נפטר הסבא שהיה תלמיד חכם, אציל נפש ובעל מידות טובות, ושמו ר' זלמן. באותה תקופה גם הלך

בפרשתנו מוזכר פעמים רבות מאד המשפט "כַּאֲשֶׁר צָנְהָה ה' צֶמַח מִשֵּׁה" - מעורר הגה"צ ה'משגיח' ר' דן סגל שליט"א שיהודי שרוצה לבנות 'משכן' את המשכן הפרטי שלו 'בלבבי משכן אבנה' צריך לחיות כל דבר "כאשר צוה ה'" - ויש בזה ב' משמעויות:

א' לחשוב לפני כל פעולה שאנחנו עושים את הפעולה בגלל שה' רוצה, (ואם וויל דער טאטא) ולא בגלל ה'מלומדה' או בגלל שאבא שלי עשה ככה.

ב' לדעת שכל מה שקורה בעולם הכל זה 'כאשר צוה ה'.' "מי זה אמר ויהי ה' לא צוה", כל מה שקורה כאן בעולם הכל זה בצויו ורוצו ה'. כל מאן דעדיב - עביד רחמנא. [טלם].

לפנינו סיפור מפעים מהמגיד מיישרים הרה"ג ר' אשר דרוק שליט"א - על 'השגחה פרטית' ומה' אשה לאיש', ועוד חיזוקים על כוח הדיבור ועוצמתו לטוב ולמוטב.

"לפני הכל - פותח הגר"ח אשר דרוק שליט"א מחובבתנו, ומזכותנו לדעת שהדיבור הוא הכוח הכי עליון שיש באדם:

הגר"א אומר (בביאור על משלי א, ג) דבר נורא: "יודע שהמצוה הגדולה מכל המצוות היא לימוד התורה - ולהיפך דברים בטלים וליצנות שהוא היפך התורה" היינו כשם שלימוד התורה הוא כנגד כולם כך ביטולה היא כנגד כולם!

אז הנסיין הכי קשה לאדם זה להימנע מ"דברים בטלים". ומדוע? משום שהמצוה הגדולה ביותר זו תלמוד תורה, ששקולה כנגד כל התרי"ג וכנגדה מתייצבים ה"דברים בטלים".

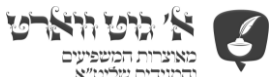
אגב, זה שתלמוד תורה שקול כנגד כל התרי"ג אמר רשכבה"ג מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, שהכוונה כנגד כל המצוות שקיימו מאז ומעולם ועד עתה! (הידוש עצום!!!)

בשיחה האחרונה שמסר מו"ח הגר"ש ברענודא זצ"ל, הביא שהסיבה שכה החמירו בדברים בטלים היא משום שכמו שעולם הקדושה נבנה מדיבור של קדושה, כך עולם הסטרא - אחראי נבנה מדיבור בטל!

הכוח הכי עליון שיש בקרב בני האדם הוא כוח הדיבור! **אמרו ר' זצ"ל** (מגיד מיישרים הנפלא, הגאון רבי מרדכי דרוק זצ"ל) נהג כך בביתו. מגיל קטן החדיד בילדיו אמון במה שהם עתידים לצמוח - ואכן זכה שאחי יצאו תלמידי חכמים מובהקים!

לעולמו אחד מגדולי ישראל ושמו ר' יעקב זצ"ל - שהיה בשכנות עם המשפחה. כאשר נולד במשפחה בן-זכר נתרפאה המשפחה כולה וייקרא שמו בישראל "יעקב זלמן".

עם השמות הנפלאים בהם זכה הרך הנימול, היו כולם משובחנים שייסב נחת גדול להוריו. אבל כאשר החל הילד לגדול, אפילו יום אחד של נחת לא היה ממנו. בהתחלה גוננו עליו ההורים, ומצאו הסברים לכל התלונות, אבל עד מהרה נאלצו להודות שהבעיה צומחת בביתם. לא בחיידר ולא בקרב חבריו. מה עשו ההורים? התפללו. לא הפסיקו להתפלל. מי שהיה רואה את אמו מדליקה נרות בערב-שבת קודש, היה בטוח שקרה

מלחמת רוסיה אוקראינה - והמסר אלינו

בשעת כתיבת שורות אלו [יום ד' פר' פקודי] מתחוללת מלחמה עזה בין רוסיה לאוקראינה. (ואנחנו מתפללים על כל אחינו בני ישראל התנונים בצרה, שלא יארע להם מאומה, ויוכלו במהרה לחזור לחיי שלווה בטוחים ורגועים).

והנה ברור שרוסיה יש כוח צבאי עצום ואדיר לפחות פי 5 (!!!) מאוקראינה (לא כולל נשק בלתי קונבנציונלי של פצצות אטום ונשק כימי ה'), שכלי משחית אלו יש רק לרוסיה, ולא לאוקראינה. ובכמות הכי גדולה בעולם!!!)

בימים שלפני פרוץ המתקפה הרוסית על אוקראינה חזו המומחים שקייב בירת אוקראינה תיפול בידי הרוסית תוך יומיים, כיון שהכוח של רוסיה חזק לאין ערוך... **למעשה:** ביום חמישי בבוקר רוסיה פתחה במתקפה עזה, הרבה יותר ממה ששיערו המומחים, מטוסי קרב אימנתיים טסו והפציצו בשמי קייב, שירות טנקים עצומות נכנסו בשערי אוקראינה, ולצופה מן הצד היה נראה שאוקראינה תיכנע, מתוך הגיון שאין לה שום סיכוי מול רוסיה.

אבל... למרבה הפלא נכון להיום רוסיה מתקדמת בעצלתיות תוך שהיא סופגת אבדות קשים ביותר, הן בכוח אדם, והן בציוד הצבאי שמושמד באומץ ובעזוזה של חיילי אוקראינה.

למה? כי נשיא אוקראינה, ואחריו כל החיילים וכל האוקראינים לא נבהלו מהמטוסים הענקיים שעפו להם מעל הראש, וגם לא משירות הטנקים, אלא החליטו שהם נלחמים, וכשהתחילה המלחמה, התברר שרוסיה לא כזאת גיבורה, וכבר עבר 7 ימים והרוסים בקושי התקדמו...

כלומר: רוסיה ניסתה לנצח במוח - לא בכוח, הרוסים חשבו שברגע שהאוקראינים יראו את המטוסים והטנקים הם יברחו ויניחו את נשקם. (כמו שהיה בכיבוש 'קרים' בשנת תשע"ד, שהאוקראינים פחדו מהכוח הרוסי, ונכנעו ללא קרב). והניצחון (הומני) של האוקראינים היה שהם לא נבהלו. הבא להורגך השכם להורגו.

מה המסר לעבודת ה'??? הרי אנחנו לא מתאבדים כמו האוקראינים...

שמעתי מהרה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א, (שהביא בעבר משל דומה) שהציב הרע, הוא סך הכל מלאך ושליח מה', ואין לו רשות להעמיד אותנו בניסיון ובמלחמה הגדולה מכוונתינו.

אז למה הוא מנצח? כי הוא עושה עלינו הצגות - נדמה להם כהר". הוא מראה לנו מטוסים וטנקים כלומר, דמינויות עצומים, ואנחנו בטוחים שאין לנו שום סיכוי מולו.

והאמת: שאם נתחיל מלחמה, נוכל לנצח, כי אין הקב"ה מעמיד אדם בניסיון שאי אפשר לעמוד בו.

(למעשה, מסתמא רוסיה תנצח כי היא תלך עד הסוף, בשונה מהצי הרע שאין לו רשות להעמיד את האדם בניסיון שאינו יכול לעמוד בו) **"עלה נעלה ויכולנו לו!!!"**

do548432274@gmail.com

ר' אמונת של הלבנה הרב דוד מטיאס

אם נשים מזמנות לעצמן

שאלה: האם שלוש נשים שאכלו יחד צריכות לזמן לעצמן?

תשובה: מעיקר הדין אינן חייבות לזמן לעצמן אך אם רצו הרשות בידם, ובזמננו לא נהגו הנשים לזמן לעצמן כלל.

מקורות: עיין שולחן ערוך (סי' קצ"ט ס"ז) נשים מזמנות לעצמן רשות וכו' עכ"ל. ומבואר דעת המחבר שיכולות הנשים לזמן לעצמן אם רוצות אלא שאין עליהן חיוב [מיהו אם מזמנות בעשרה אין להן לזמן בשם כמבואר שם בשו"ע בסעיף ו', אמנם דעת הגר"א בביאורו שיש שם שאכלו יחד חייבות הן בזימון עיי"ש. ועיין בביאור הלכה שהביא דברי הגר"א וכתב עלה, שהעולם לא נהגו כן עיי"ש. ועיין גם ערוך השולחן (סי' קצ"ט ס"ב) שכתב שלא שמענו מעולם שיש יזמנו לעצמן עיי"ש, וכן כתבו כמה ממחברי זמננו שכיום לא נהגו הנשים לזמן לעצמן כלל. [מיהו עיין קובץ צהר כרך י"ד עמ' ע' שסיפר הגר"ח קניבסקי שליט"א שפעם אחותו שאלה את אביה הסטייפלער זצ"ל בעת שישבה לאכול עם עוד נשים, האם מותר להן לזמן, וענה שמוותר, והן זמנו לעצמן, ועוד מובא שם שהגר"ח פ"ש זצ"ל והגהר"ח פ"ש שניבא זצ"ל אמרו שג' נשים שאכלו יכולות לזמן לעצמן אם הן רוצות עיי"ש].

חיוב זימון לאשה שאכלה עם אנשים

שאלה: אשה שאכלה עם שלושה אנשים, האם יכולה לברך ברכת המזון מבלי לשמוע זימון?

תשובה: אשה שאכלה עם שלושה אנשים חייבת בזימון ואינה רשאית לברך בלא זימון, ועיין במקורות.

מקורות: עיין שולחן ערוך (סי' קצ"ט ס"ז) נשים מזמנות לעצמן רשות, אבל כשאוכלות עם האנשים חייבות ויוצאות בזימון שלנו עכ"ל. ומבואר שאם אוכלות ביחד עם האנשים חייבות הן בזימון, וכיון שכן אסור להם לברך ברכת המזון מבלי לשמוע זימון כמבואר בסי' ר' ס"א. ועיין שו"ת אגרות משה (ח"ה סי' ט') שמתעם זה מוטל על האנשים להמתין מלבד ברכת המזון עד שיבואו הנשים לשולחן וישמעו גם הן את הזימון עיי"ש.

פה היום אסון - "זכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים אוהבי ד', יראי אלקים, אנשי אמת, זרע קדש, בד' דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים בכל מלאכת עבודת הבורא - - -"

כאשר סיים הצדיק'ל את שנות החידור, המליץ המלמד לחפש לו מקום שמשלב רכיבת-סוסים, כי במסגרת סטנדרטית אין לו סיוע. מצאו לו מקום, וגם שם לא רוי ממנו נחת. אבל איכשהו חלפו השנים ולישיבה-גדולה הצליח להשתלח למקום סטנדרטי. בכל זאת, דמעות של אמה בהדלקת נרות...!

בישיבה למדו מאות תלמידים, וביניהם עוד אחד שם "יעקב זלמן". בין שני ה"יעקב זלמנים" היו שני הבדלים. ההבדל הראשון פיזי, יעקב-זלמן "השני" היה רזה וגבוה - ויעקב-זלמן "שלנו" הפוך. ההבדל השני, רוחני. יעקב-זלמן שלנו בקושי למד - השני הפוך! מתמיד! פייער! עדין-נפש! פשוט כליל המעלות! אין מבדילים בישיבה בין שני היעקב-זלמן? אם מגיע טלפון למשל, איך ידעו למי הכוונה? החלטי מי שהחלטי להצמיד ליעקב-זלמן המתמיד את התואר "גדול", שהרי דרכו לגדלות סלולה ועומדת!

אז היה את "יעקב-זלמן", והיה את "יעקב-זלמן-הגדול".

חלפו- עברו השנים והבחורים הגיעו לפרק "האיש מקדש". יום אחד הגיע לארץ ראש ישיבה מארה"ב אשר תר אחר חתן לבתו המהוללה. ניגש אליו שדכן והודיע לו שאם ברצונו לחגוג לבילי החתונה גם "הכנסת ספר תורה", יש לו הצעה מתאימה עבורו - ספר תורה חי!

איך קוראים לו?

"יעקב-זלמן-הגדול".

הגדול?

כן. זהו כינוי שנועד להבחין בינו לבין מישהו אחר בשם דומה, אך ממש לא "גדול..."

אהה!...

יצר קשר עם בחורים בישיבה והאינפורמציה כמעט שיכרה אותו. "הבחור הכי טוב בישיבה" היה השבח הבסיסי, מכאן זה רק עלה ל"בחור הכי טוב בכל עולם הישיבות"... שאל בחור שני, שלישי, רביעי, שישי, שביעי. כולם פה-אחד נמנו וגמרו בשבח מעלתו.

סבר וקיבל.

יצר מיד קשר עם השדכן. השדכן ניסה לומר משהו, אך ראש-ישיבה, בהתלהבותו כי רבה, דחק בו לסדר מיד פגישה

השפופרת נפלה. קיצורו של דבר: הם הקימו בית-נאמן בישראל! בשבתות שהתארח הצל השוער הכין דבר-תורה בעזרת חבריו, ואיכשהו העניינים התדרדרו.

מה שצלצל באזניו כל הזמן היה הפתגם של אשתו "במה זכיתי לשמש ספר-תורה?" הוא לרגע אחד לא הבין את זה, הוא הרי מכיר את עצמו וידוע היטב עד כמה הוא לא ספר-תורה!

אבל היא חוזרת על זה שוב ושוב, אז אולי יש בזה משהו...?

יום יום, וספר-תורה רדף ספר-תורה. האמון האדיר שהם נטעו בו - מתוך מחשבה מוטעית אמנם שהוא הספר-תורה המדובר... - החלל אל ליבו ויצר את המהפך. הוא דבק בתורה, עד שהפך בעצמו לספר-תורה.

ביום הנישואין העשירי שלהם אמרה לו אשתו שהיא צריכה לתת שבח והודיה מיוחדת להשי"ת, כי בישיבה היכן שלמד היה עוד יעקב-זלמן "אבל הוא לא היה כזה מיוחד כמוך!!!". שמע את הדברים וחייב להתעלף...

כיום הוא מחשובי מרביצי התורה בארץ ישראל שליט"א! -- [השם כמובן בדוי].

מדובר בסיפור אמיתי - מסיים הרב דרוק - ואם היה בידי הייתי מביא את אימו שתציץ בחלון הישיבה היכן שהוא מרביץ תורה, ותוריד דמעות - אך הפעם של שמחה!...

(מתוך מסוף שבת קודש פסח תשע"ח, הובא בעלון "דרשו" פר' ויקהל תשפ"ב). וכמה תובנות אפשר ללמוד ממעשה זה:

א) השגחה פרטית, מה' אשה לאיש.

ב) הכוח של מילה טובה, הכוח של אמון, האמינו ביעקב זלמן, אז יעקב זלמן הוציא את הכוחות שהיו טמונים בו אל הפועל.

ג) התפילות והדמעות של ההורים לא שבות ריקם, גם שנראה שאין שום סיכוי, ב"כוח התפילה לשנות את הטבע ולבטל את הנגזר" (רבינו בחיי).

מגובית "אוהל קדושים" - רכסים. לע"ג קדושי מירון.
כפי שנתבאר בהרחבה בעלון שיצא אחרי אסון מירון, עפי' דברי הרמב"ם (הל' לעניות) שבזמן צרה ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הודיע להן. אבל אם יאמרו דבר זה ממנהג העולם אידע לנו צרה וזה נקרה נקריה, הרי זו דרך אכזריות. עכ"ל. היוצא מהנ"ל שקדושי מירון מתנו בגללנו ובגלל עוונותינו.
ומשכן, (כך נראה לעניות דעתי, מלבד עבודת התשובה וההתעוררות שכולם עשו, מוטל עלינו חוב קדוש לדאוג לעילוי נשמתם של אלו שמתו בעוונותינו. וראוי הדבר ביותר בתיומה למקום זה שיביא כ"כ הרבה עילוי נשמה לנפטרם. ניתן לתרום ב'גזרים פלוס' - "אוהל קדושים".

הכה ככה חכה לו כי בוא יבוא

פְתָאוּם יְבֹא אֶל הַיְכָלֹ - אָרוֹן

טַאטאַלע קום שוין אַהיים - אַהיים אַהיים אַהיים אַהיים

- לַירוּשָׁלַיִם עִירָךְ אַהיים אַהיים
- וְלַבַּיִת מִקְדָּשְׁךָ אַהיים אַהיים
- וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבְּיַן הַגּוֹיִים אַהיים אַהיים
- וְנַפְצוּצוֹתֵינוּ פִּנְס מִנְרַבְּתֵי אֶרֶץ אַהיים אַהיים
- מִמְקוֹדְךָ מִלְכָּנוּ תוֹפִיעַ אַהיים אַהיים
- וְתִמְלֹדְךָ עֲלֵינוּ אַהיים אַהיים
- אִוֵי טַאטאַלֶּע אַהיים אַהיים
- אִוֵי אַהיים אַהיים
- מִלְאַכֵי מַעְלָה שְׂרֵינְיֶךָ אַהיים אַהיים
- מִנְּקֻדַּת יִשְׂרָאֵל בֵּינֵינוּ זָאךְ אַהיים אַהיים
- וַיִּדְשֶׁע קִנְדַּעַר שְׂרֵינְיֶךָ אַהיים אַהיים

קִנְדַּרְלֶאך אִוֵי קום שוין פֶּאָלְד אַהיים

טַאטאַלע קום שוין אַהיים - אַהיים אַהיים אַהיים אַהיים

יְהַגְדֵּל וַיְתַקְדֵּשׁ שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ מַעֲיַר טַאטאַלֶּע

הכה ככה חכה לו כי בוא יבוא

תרגום המילים מאידיש: טאטאלע = אבא | קום שוין = בא כבר | אהיים = הביתה/לביתך | אוי טאטאלע = אוי אבא | שרייען = צועקים | בייט זאך = תבקשי/תתחנני | יידישע קינדער שרייען = בני/ילדי ישראל צועקים/תצעקו | קינדערלעך איך קום שוין באלד אהיים = בני אני תכף בא הביתה | טייער טאטאלע = אבא יקר.

(ייש כח לרה"ח ר' שמואל אהרן דייטש שליט"א על התרגום)

לעברו בכל לבבכם

התחזקת בעבודת הלב - זו תפילה

אבא בוא הביתה

רבינו ה'משגיח' הגאון הצדיק ר' דן סגל שליט"א, הופיע בהדרו בכינוס 'דרשו' ודיבר שם (בין שאר דבריו על חיזוק לימוד ההלכה, והחיוב לחיות עם ה' - כלומר: 'מה רוצה ממני עכשיו' - כמבואר בהרחבה במאמר המרכזי) דברים נוקבים על חובת הצפייה לגאולה, ולאחר מכן שר עימם את שיר הכיסופין לביאת המשיח "חכה חכה - טאטעלע קום שוין ה'היים" שהוא עצמו חיבר והלחין מעומק ליבו הטהור, ואלו דבריו:

אני מנצל את הזדמנות הזאת - תסלחו לי, אבל מה אני יכול לעשות - שנמצאים פה כלל ישראל בהמוניהם, כי יש עוד דבר מה שצריכים כעת לחזק מאוד. אלו התפילות והבקשות למשיח, לגאולה.

על הפסוק בישעיה "כולנו כצאן פנינו איש לדרכו פנינו", אומר הרמב"ן הקדוש כך: "יאשים את ישראל בעבור כי הם בגלותם ישימו כל כוונתם בעסקי זמניהם, כל אחד ואחד כוונה לעצמו ביתו ועסקיו, וראוי היה להם לבכות ולהתפלל לפני ד' לילה ויום שיכפר על פשע ויחיש קץ הגאולה, כי המשיח בתשובה יבוא מיד, ואם לאו, יתאחר עד הקץ הבא עליו השבועה... כי הוא מצטער כל היום על כי 'איחרו פעמי מרכבותי', ואנחנו אין משגיחין בכך אלא מתעסקין בעסקינו".

היעב"ץ אומר: "אלמלא לא היה אלא עוון זה בידני שאין מתאבלין על ירושלים כראוי, די בו להצריך גלותנו, והיא בעיני הסיבה הקרובה ביותר, הגלויה, העצומה וההחזקה לכל השמדות המופלגות, הגדולות והנוראות, המבהילות את הרעיון, אשד מצאונו בגלות בכל מקומות פזורנו... לפי שיצא האבל הלז מליבנו, בהיונתנו שוקטים בארץ לא לנו, שכחנו את ירושלים ולא עלתה על לבבנו".

מסיים ר' דן: רואים כמה צריך לעורר בנו את הבקשות בתפילה, בשמונה עשרה, שיבוא משיח צדקנו!

לאחר דבריו, דיבר קצרות כ"ק האדמו"ר ממודו"ץ שליט"א, ולאחר מכן שרו/התפללו/התחננו טאטעלע קום שוין אהיים = אבא בוא הביתה.

(ניתן לשמוע את הקלטת השיר מהאירוע ע"י בעלי המנגנים ארה"ה סאמעס מוטי יוזל - עם מקהלת מלכות) בקו "מי באר" 0733718245. שלוחה 3.

מילות השיר - מופיעות בצד שמאל.

<p>הרפסת העלון ברכסים נתרמה: בהודיה לה' על כריאתו האיתנה של ילד החלא'ה יניק וחכים אלימלך אסרף נ"י, ולזכותו. יובו אביו ואמו לעילוי לותרת לחוצה ומעשים טובים, ולזרות ממנו ומכל יוצ'ת רוב נתת דקדושה. חלק נטרם לע"ג: משה בן חנום תורת. וזוהו רחל זינת בת נזובר תורת.</p>	<p>חבורת "מעין עולם הבא" [ג' רפים במסכת שבת]</p> <p>צח - ק</p>	<p>ניתן להירשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com</p> <p>בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>דרוש תרומות להרפסת העלון</p> <p>ניתן לתרום בינדרים פלוס בקופת "עלי באר"</p> <p>הנצחה שבועית - 150 ש"ח</p> <p>מצווה רבה וחיובי הרבים להודיע מהמייל לחלק בבתי כנסת.</p>
---	---	---	---